

„Národních listích“⁴⁾ kaže nam že dovolj, v katerem grmu še zmerom zajec tičí. Naj se pa pomisli, da posebno slovarjev ni brez pogrškov; jeden izmed francoskih enciklopedistov je rekel nekoč, da ni ničesar lože kritikovati nego slovarje. Jaz omenim tukaj samó jedno in sicer važno pomanjkljivost. Živega ruskega jezika namreč niso imeli vsi sodelovalci v jednaki oblasti in zarad tega so se preveč držali nemških in francoskih prevodov; večinoma tudi niso znali, kako so prevajali njihovi sodrugi. Te okolnosti so zakrivile, da se nam pri prebiranju slovanski jeziki zdé mnogokrat dosti oddaljenejši nego li so v resnici. S tem pridem k delu, ki nam ravno jasno priča, kako zeló so si slovanski jeziki sorodni.

(Konec pride.)

Listek.

Jurčičev večer. Po kratkem prestanku, kateremu so bile uzrok razne predpustne veselice, napravilo je pisateljsko podporno društvo v Ljubljani svojim družabnikom spet nekaj zanimivih večerov, pri katerih nam je g. prof. Vrhovec v raznovrstnih podobah slikal staro Ljubljano, g. E. Lah pa slovenska krajevna imena zbral v obširno, jako dovtipno in z dobrim humorjem pisano razpravo, s katero se sicer slovenski jezikoslovci ne bodo skladali, katera je pa zbranim družabnikom zarad duhovitosti svoje napravila več veselih in zabavnih večerov. Celó satirik Epicharmos, ki je čitateljem „Slov. Naroda“ iz prejšnjih let gotovo dobro znan, poslal je dné 13. marcija društvu satirično razpravo ob Emoni-Aquilini, katero so društveniki vsprejeli z veseljem. Toda brez dvojbe in ugovora je bil izmed vseh dozdanjih najlepši večer dné 18. marcija, katerega je pisateljsko podporno društvo na predlog g. dr. Vošnjaka posvetilo spominu Josipa Jurčiča. Brez vseh posebnih priprav, brez vsega v nas Slovencih pri enakih prilikah navadnega bobnanja zbralo se je bilo ta večer v čitalnici k banketu 75 društvenikov, lahko rečemo, da čast mlajše inteligencije slovenske v beli Ljubljani. G. dr. Vošnjak je navzočne pozdravil z lepim govorom, v katerem je slavil uzorni politični javni in tihi prijateljski in pisateljski značaj Jurčičev. Med banketom je prof. Levec v obširnem berilu vpletel v životopisne črtice več osebnih spominov na pokojnega Jurčiča ter povédal zlasti več podatkov o leposlovnih spisih njegovih. Jurčičev zdravnik g. dr. Fr. Zupanec nam je naslikal zadnjo uro Jurčičevo. G. dr. Bleiweis-Trsteniški je opisal Jurčiča mestnega odbornika ljubljanskega in g. Fr. Drenik je povédal več dogodkov iz Jurčičevega življenja. Tako je bil ves večer posvečen spominu tega izrednega možá, ki v politiki in v literaturi naši doslej ni še našel nadomestnika. Plemeniti duh njegov je oživiljal in blažil odlično družbo, katero so vrhu tega razveseljevali s pesmimi svojimi izborni pevci čitalniški in slavec slovenski g. Meden pod vodstvom g. Försterja. In ko smo se razhajali v pozni polnočni uri, bili smo vsi tega prepričanja, da smo prebili lep večer in da moramo prihodnje leto, ako Bog dá, spomin Jurčičev praznovati spet z jednako slóvesnostjo.

Spiritus, qui mortificat. Občni zbor „Maticе Slovenske“ je naložil lansko leto društvenemu odboru, naj se pobrine za to, da si nakupi „Matica“ od dobrih

pisatelj slovenskih lastninsko in založniško pravico njih spisov. Z ozirom na ta sklep občnega zbora je predlagal prof. Levec dné 24. oktobra l. 1885. v „Matičnem“ odboru, naj „Matica“ vpraša prof. Stritarja, če bi ji hotel prodati spise svoje. Gospod prof. Stritar je odgovoril, da je voljan „Matici“ prodati svoje pesmi, povesti, dramatične slike in razprave. Vseh teh spisov bi bilo 107 tiskovnih pol. Cena, katero je izborni g. pisatelj zahteval za izvrstne spise svoje, bila je silno skromna; kajti tiskovna pola bi ne bila stala niti toliko ne, kolikor „Matica“ daje nagrade najslabšim izvornim spisom in je le nekoliko presežala nagrado, katero „Matica“ plačuje prevodom. Po daljšem obravnavanju je „Matičin“ odbor dné 17. marcija t. l. sklenil z 8 zoper 6 glasov, da „Matica“ ne kupi Stritarjevih spisov — kakor se je poudarjalo — zlasti zaradi „čudnega duhá“ ne, ki veje po Stritarjevih spisih. Za nakup so glasovali samó gg. odborniki Levec, Pleteršnik, Róbič, Stegnar, Šuman in Vilhar.

Ako vzamemo v poštev priznano visoko vrednost in izbornost Stritarjevih spisov; ako pomislimo, da bi bila „Matica“ ž njimi vsaj za pet let založena z najizvrstnejšim leposlovnim gradivom; ako uvažimo, da si mnogo matičnjakov v društvenih spisih želi tudi zabavnih, a ne samih suhoparnih znanstvenih razprav; ako napósled konstatujemo, da se „Matica“ takrat, ko je izdavala Koseskega zbrane spise, ni kar nič ozirala na prečudni — deloma naravnost nemoralni duh Koseskega spisov: tedaj moramo pač živo obžalovati ta sklep „Matičinega“ odbora. S takim postopanjem „Matičin“ odbor posvetno inteligencijo slovensko naravnost od sebe pehá ter kaže, da duh, ki vlada njegovo delovanje, pač ni spiritus, qui vivificat, ampak — spiritus, qui mortificat.

„Kres.“ Prvi letošnji zvezek tega znanstvenega časopisa se je začel razpošiljati s 1. dném marcija. List ima to vsebino: 1. Iz zapuščine pesnika S. Jenka. — A. Črtice iz S. Jenkovega dnevnika. Objavil I. Jenko. 2. Doneski k zgodovini devetega stoletja. I. Črtice o Zadrugah, županijah in grofijah. II. Solnograški nadškof Arnon. III. Missi regii (pregledniki ali poslanci kraljevi). IV. Oglejski patrijarh Pavlin drugi. Dr. Fr. Kos. — 3. Imenopis konjiške nadfare (Gonobitz). I. Krajevna imena. Dr. M. Napotnik. — 4. Ivan Manel, Manlius ali Mandele, prvi tiskar na Kranjskem. L. Žvab. — 5. Nestorjevi Vlahi. D. Trstenjak. — 6. Kako se pripravlja rastlinam podstava. M. Cilenšek. — 7. Balon „La France“. Dr. J. Klemenčič. — 8. O najstarejši dobi indijskega slovstva. Dr. K. Glaser. — 9. Legende o Martina Kohemskega v slovenskem prevodu. Dr. J. Sket. — 10. do zdaj neznan rokopis najstarejšega štajerskega književnika Jožefa Hasla. Dr. J. Pajek. — 11. Poročilo o hrvatski književnosti. J. Steklasa. — 12. Slovstvene drobnosti. — Prvi zvezek obseza šest pol. Za vse leto veljá list 3 gld, za pol leta 1 gld. 50 kr. Naročnina se pošlje tiskarni „družbe sv. Mohorja“ v Celovec. Nam list do tega trenutka še ni došel v roke, a uverjeni smo, sodeči po imenih zgoraj navedenih pisateljev, da je vsebina njegova izborna. Velikokrat se je že pri nas poudarjalo živa potreba strogo znanstvenega glasila. Zdaj imamo tako glasilo, imamo tudi pisateljev za raznovrstne znanstvene stroke na izbor, in samó od razumništva našega je zavisno, da „Kres“ najde tudi toliko materijalne podpore, da bode mogel izhajati. Dolžnost naša je, da mu prispemo na pomoč in da pomagamo tako osnovati list, ki bode jasno spričevalo, koliko zmoremo Slovenci tudi na znanstvenem polji.

Slovenski listič iz leta 1611. Pregledujé akte ljubljanskega mestnega arhiva naletel sem samó na jedno slovensko listíno, pisano z nemškimi črkami. Bržkone si jo je dal preložiti iz nemščine birič, ki je z bobnom razglašal magistratova